

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 599/2019
18.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Митића, поднетом против правноснажне пресуде Основног суда у Врању К бр. 3/18 од 21.05.2018. године и Вишег суда у Врању Кж1 313/18 од 19.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 18.06.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К бр. 3/18 од 21.05.2018. године и Вишег суда у Врању Кж1 313/18 од 19.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К бр. 3/18 од 21.05.2018. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени за време проверавања у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом обавезан је окривљени АА да на име судског паушала плати износ од 5.000,00 динара, као и да на име трошкова кривичног поступка плати укупан износ од 107.250,00 динара, од ког износа 73.125,00 динара малолетној оштећеној ББ чији је законски заступник ВВ, а суду износ од 36.563,00 динара, у року од 30 дана по правноснажности пресуде док су малолетна оштећена и њен законски заступник ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Врању Кж1 313/18 од 19.02.2019. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, па је пресуда Основног суда у Врању К бр. 3/18 од 21.05.2018. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Мирослав Митић због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновну одлуку или да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног АА ослободити одговорности да је учинио кривично дело насилничко понашање из члана 334. став 1. КЗ.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да радње описане у изреци првостепене пресуде немају обележје кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ, већ те радње могу бити радње извршења неког прекршаја, јер је изостала последица у виду значајнијег угрожавања спокојства грађана, што произилази и из исказа сведока саслушаних током овог кривичног поступка, на који начин је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Одредбом члана 344. став 1. КЗ прописано је да ко грубим вређањем или злостављањем другог, вршењем насиља према другом, изазивањем туче или дрским или безобзирним понашањем значајније угрози спокојство грађана или теже ремети јавни ред и мир казниће се затвором до три године.

Из изреке првостепене пресуде, у односу на коју је поднет захтев за заштиту законитости произилази да је окривљени АА у време и на месту ближе описаних у изреци те пресуде, у стању урачунљивости, дрским и безобзирним понашањем значајније угрозио спојство грађана – малолетне оштећене ББ и малолетног оштећеног ГГ, као и ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ, на тај начин што је пришао малолетним оштећенима који су се са другом децом играли на улици, у близини његове куће, руком ухватио малолетну оштећену ББ за раме и одгурнуо је ка зиду, а истовремено другом руком ухватио малолетног оштећеног ГГ за раме и обратио им се повишеним тоном речима „нећу више да вас видим овде иначе ћу да вас

убијем“, након чега је малолетна оштећена ББ почела да плаче, при чему је свестан свога дела.

По налажењу Врховног касационог суда из чињеничног описа радњи извршења кривичног дела садржаног у првостепеној пресуди, произилазе сви субјективни и објективни елементи кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ за које је окривљени АА оглашен кривим јер је руком ухватио малолетну оштећену ББ за раме и одгурнуо је ка зиду, ухватио малолетног оштећеног ГГ за раме и обратио им се повишеним тоном речима „нећу више да вас видим овде иначе ћу да вас убијем“, и на тај начин дрским и безобзирним понашањем значајније угрозио спокојство оштећених и других присутних лица, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, од стране овога суда оцењени као неосновани.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић